Grandesa de mires

Demà a Montilivi, Leo Messi tornarà a calçar-se les botes per liderar el Barça que, amb el millor onze titular possible, jugarà contra un rival exemplar i dur de pelar com és el Girona. És clau mantenir o augmentar l'avantatge al capdavant de la lliga per, quan arribi la Champions, poder aplicar tranquil·lament les rotacions indispensables. Després del bany de realitatque va significar el 2 a 0 a Sevilla, Valverde va admetre que aquest és el pla.

I dimecres omplirem el Camp Nou amb l'ambició de remuntar per continuar vius en la copa. El repte exigeix la firma d'un partit intens, i alhora cerebral, i d'una efectivitat notable a les dues àrees. Fidels al pla, hem d'afrontar-lo amb una alineació formada, majoritàriament, pels no habituals (amb Coutinho agafant la bandera). El Barça no llença res, però ha de procedir amb intel·ligència.

De la ploma àcida de l'escriptor florentí Giovanni Papini (1881-1956) rescato una idea aplicable al cas que ens ocupa: "Per assolir grandesa s'ha de renunciar a petiteses." Un club gran ha de tenir clars els objectius prioritaris i el full de ruta per aconseguir-los. I el nostre és clarissim: arribar a la fase decisiva de la temporada amb els millors jugadors en la forma òptima. Sense Messi, Suárez i Dembélé inspirats i a ple rendiment, més vuit futbolistes al darrere, els Busquets, Rakitic?, Piqué, Alba... igualment en excel·lents condicions per completar l'esquadra més competitiva, no tenim cap opció a Europa.

Per tant, la temptació de cremar les vaques sagrades en la copa i arriscar-se a perdre punts en la lliga, com ja va succeir l'any passat, seria un error greu i reincident. Som el Barça i la copa no ens pot provocar dilemes gairebé existencials. Grandesa de mires, sisplau!

Si enguany triomfem en la lliga i disputem la Champions en la nostra millor versió, però un contrincant superior se'ns ventila en semifinals, jo estaré enormement desil·lusionat, però tindré la consciència tranquil·la d'haver competit com els grans. Ara bé, cap doblet de lliga i copa no justificarà un altre fracàs europeu causat pel desgast dels titulars en una competició menor i que (per mi) no suma. Si això torna a esdevenir: Messi a banda (intocable), aquí no hauria de quedar ni l'apuntador...

De Jong i BoatengEl de Frenkie de Jong és un d'aquells fitxatges que s'han de fer, i punt. Migcampista extraordinari, jove (21 anys) i amb marge de millora (més presència en atac, més lideratge...), a mi m'agrada molt i espero ansiós el duel amb el Madrid per mesurar el seu nivell actual.

Sobre l'operació, ha tornat a quedar en evidència que el sentit d'anticipació no ens il·lumina en la caça de talents emergents. No ens decidim i el preu de la joia es dispara. Fitxat (i cedit a l'Ajax) l'estiu passat, De Jong no hauria costat 86 milions i tampoc no hauríem hagut d'oferir-li la Sagrada Família per fer-lo decidir a favor nostre.

Pel que fa a Boateng, em sembla una opció francament extravagant. No és un 9 i té el cap com una regadora. Però és més jugador que Munir i cal aprofitar-lo per al que ha vingut a fer: oxigenar Suárez.Valverde, la 'caverna'... i Borrell"És un gol com un piano!" (el de Suárez al Leganés) va dir un Valverde indignat amb la campanya de la caverna contra el VAR. Ben fet! A mi, les queixes grotesques de la penya dels germans Padrós em mereixen idèntica credibilitat que Josep Borrell (individu sancionat per la CNMV per la venda fraudulenta d'accions d'Abengoa), capaç de qualificar de "fake news" les imatges dels ferits de l'1-O (si no ho escrivia, rebentava)...

Publicat a:
-L'Esportiu. Nacional 26-01-2019, Pàgina 20
-L'Esportiu. Girona 26-01-2019, Pàgina 24

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/opinio/article/1542732-grandesa-de-mires.html